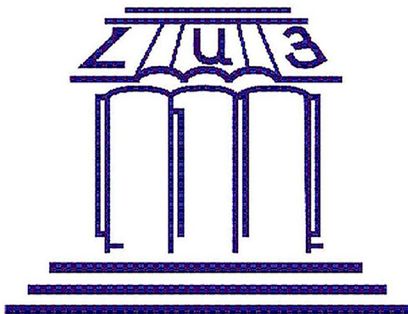

Հայկական գիտահետազոտական հանգույց Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Մտեղծագործական համայնքներ
նչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial
3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) license.

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format

Adapt — remix, transform, and build upon the material

37
ՇԱՐ ԹԱՏՐԵՐԳԱԿԱՆ ԹԻԻ 4

ԹԱՏԵՐԱՓՈՐՁ ՄԸ

ԿԱՏԱԿԱԽԱՂ ՄԷԿ ԱՐԱՐՈՒԱԾՈՎ

ԱՂԶԻԿՆԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ

ԱՇԽԱՏԱՍԻՐԵՑ

Հ. ԳԵՈՐԳ Վ. ՓԱՆՉԻԿԵԱՆ

ՄԽԻԹ. ՈՒԽՏԷ

ՎԻԵՆՆԱ

ՄԽԻԹԱՐԵԱՆ ՏՊԱՐԱՆ

1932

891.995

Կ-21

-6 NOV 2011

391.99 5
47-21

415

ՇԱՐ ԹԱՏՐԵՐԳԱԿԱՆ ԹԻԻ 4

ԹԱՏԵՐԱՓՈՐՁ ՄԸ

ԿԱՏԱԿԱԽԱՂ ՄԷԿ ԱՐԱՐՈՒԱԾՈՎ

ԱՂԶԻԿՆԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ

ԱՇԽԱՏԱՍԻՐԵՑ

Հ. ԳԵՈՐԳ Վ. ՓԱՆՉԻԿԵԱՆ

ՄԽԻԹ. ՈՒԽՏԷ

ՎԻԵՆՆԱ

ՄԽԻԹԱՐԵԱՆ ՏՊԱՐԱՆ

1932

27 JUL 2013

13448

ԱՆՁԻՆՔ

ՕՐ. ԱՆԺԷԼ, Տեսչուհի օրիորդաց վարժա-
րանի:

ԱՆՆԻԿ

ՊԷԱԹՐԻՍ

ԿԱՏԱՐԻՆԷ

ՏԻՐՈՒՀԻ

ԵՒԳԵՆԷ

Գիշերօթիկ աշակերտուհիներ:

ՏԵՍԱՐԱՆ

Բաւական ընդարձակ սենեակ մը, պատե-
րու վրայ քանի մը աշխարհացոյց քարտէս-
ներով եւ այլեւայլ դիտական պատկերներով:
Բեմին մէջտեղը սեղան մը, որուն վրայ
դրուած է մութ գունով ծածկոյ մը. պահա-
րան մը, որուն մէջ կը գտնուին փեղոյր մը,
անդրիական զնդասեղներ, երկայն վերարկու
մը եւ լայն ժապաւէններով գլխարկ մը:

Կատակախաղիս մէջ գտնուած չորս
նուագներուն նօթաները՝ դաշնակի ընկերակ-
ցութեամբ, կարելի է ստանալ առանձին.
դիմել Միխի. գրավաճառութեան:

29714-61

ԹԱՏԵՐԱՓՈՐՁ ՄԸ

Ա. ՆՈՒԱԳ

ԱՆՆԱ

Ի՞նչպէս ուրախ ենք աղջիկներ,

Օրիորդն դուրս է դացեր:

Թրալալա, ազատ ենք ահա,

Անդործ ենք, հա՛, հա՛, հա՛:

Կատակ, խընդուք եւ ըզբօսանք,

Ըզբօսանք,

Ու ցընծանք,

Մեր այս փոքրիկ գլուխներու տակ,

Զկայ ուրիշ նըպատակ:

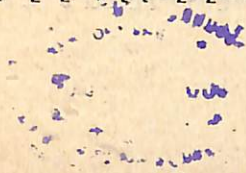
Հա՛, երգ ու ծիծաղ,

Հա՛, դարձպար ու խաղ,

Թատր ու զբօսանք,

Անվերջ խայտանք,

Թրալալա, Թրալալա:

Այո՛, այո՛, այսօր պէտք է որ մեր ժամանակն ուրախ զուարթ անցընենք: Կատուն տուն չէ, հետեւաբար մենք մուկերս, աղատօրէն մեր ուղածը կրնանք ընել: (Գուռը կը բանայ եւ դուրս կը գոչէ) Ինծի նայեցէք, աղջիկներ, տակաւին պատրաստ չե՞ք:

ՊէԱ. ԿԱՏ. ՏԻՐ. ԵՒԳ. (Բեմին ետեւէն) Տակաւին չէ: Եւ ոչ իսկ հազուած ենք: Ի՞նչ, դմեղ աճալարա՞ր կը կարծես, որ մէկ բոլակին մէջ հմայենք:

ԱՆ. — Ո՛հ, անտանելի էք: (Առջեւ գալով) Դարձեալ այս աղջիկներուն հետ դործ պիտի ունենամ:

ՊէԱ. — (Ներս մտնելով ծիծաղելիս) Աննի՛կ, Աննի՛կ, հա՛, հա՛, հա՛: (Ձախ կողմը ցոյց տալով) Հո՛ն նայէ՛, ի՞նչ գողտրիկ, գոյնզգոյն զգեստներ կը հագնին: Հա՛, հա՛, հա՛, շատ ծիծաղաշարժ է:

ԱՆ. — Այո՛, ծիծաղաշարժ է. սակայն սա՛ ալ գիտցի՛ր որ ժամանակն ալ թանկագին է: — Մտածէ՛ մէյ մը, որ Օրիորդը ամէն բոլակ կրնայ իր ճամբորդութենէն վերադառնալ:

ՊէԱ. — Ո՛հ, սարսուռ կը զգամ: Ծիւղն ըսելով մեր զաղափարը քչիկ մը յանդուգն է:

ԱՆ. — Ինչպէ՞ս: Ինչո՞ւ համար մեղի պէս դեռատի աղջիկներ պիտի չկարենան եղեր եւ ոչ իսկ կատակախաղ մը ներկայացընել:

ՊէԱ. — Է՛յ, այո՛. բայց այսպէս... այս սխարագաներու տակ. Օրիորդին կամքին հակառակ...

ԱՆ. — Բայց ինչո՞ւ հրաման չտուաւ մեղի: Շատ աղէկ կ'ընենք, եթէ մենք ալ չաղանարար թատր խաղանք:

ՊէԱ. — Ծիւղ է: Օրիորդը զմեզ սաստիկ վշտացուցած է. ամէն անգամ սապէս կ'ըսէր. (ձայնն ու կերպը ձեւացնելով) Մտքէ հանեցէք թատր խաղալը: Ասոր համար տաղանդ կը պահանջուի, տաղա՛նդ, եւ դա՛րձեալ տաղանդ: (Բնական ձայնով) Իբրեւ թէ մենք իրեն երեք անգամ կրկնած տաղանդէն աւելին չունենայինք:

ԱՆ. — (Ծիծաղելով) Կարճատես ըլլալով՝ եւ ոչ իսկ մեր տաղանդները կարող էր տեսնել: Սակայն հետաքրքիր եմ գիտնալ թէ առանց ակնոցի ճամբորդութեանը ատեն ի՞նչպէս մէջէն ելաւ: Գիտե՞ս որ Օրիորդը իր ակնոցը հոս մոռցած է:

ՊէԱ. — Այո՛, այո՛, իմացայ: Տիրուհին

դռեր է : Խեղճ Օրիորդը ո՛վ գիտէ ճամբան
ո՞րչափ գեղեցիկ տեսարաններ վայելելու
հաճոյքէն պիտի զրկուի ասով :

Ան. — Այո՛, իր փոքր ճամբորդութեանը
ա՛յնքան յանկարծ, ա՛յնքան յանպատրաս-
տից ձեռնարկեց :

ՊէԱ. — Հեռագիր մը ընդունած էր :

Ան. — Անո՞ր համար էր ուրեմն որ այն-
պէս խորհրդաւոր կերպով ճամբայ ելաւ :

ՊէԱ. — Այո՛, աճապարանքով ամէնէն
կարեւոր իրերը միայն ծրարեց կապոյցի մը
մէջ, զմեզ ծեր, կէս խուլ Մարիամին յանձ-
նեց եւ հապճեպով այն իր ամէնէն աւելի սի-
րած ճառերէն մէկը խօսեցաւ մեզի եւ կառ-
քով իսկոյն կայարան փութաց :

Ան. — Մենք ալ իսկո՛յն հանճարեղ գա-
ղափարն ունեցանք բացակայութենէն աղէկ
մը օգտուելու : (Չախ կողմը մտիկ ընելով)
Ինծի նայէ, մեր արուեստագէտները կու գան
արդէն : (Դուռը կը բանայ) Ներս հրամմե-
ցէք, ներս հրամմեցէք, օրիորդներ : Փորձը
անմիջապէս սկսելու է :

ԿԱՏ. — (Գաւառացի մանչու զգեստ հա-
գած) ՏԻՐ. եւ ԵԻԳ. (գաւառացի աղջկան

զգեստով ձախ կողմէն ներս կը մտնեն) Բա-
րե՛ւ ձեզ :

ՊէԱ. — Հա՛, հա՛, հա՛ : Ծիչդ գաւա-
ռացի եղեր էք :

Ան. — Հիանալի է, աղջիկներ, սքանչե-
լի... : Արդ՝ ես, իբրեւ դերասաններուդ վա-
րիչը, կը յայտնեմ ձեզի իմ գոհունակու-
թիւնս :

ԿԱՏ. — (Կը գրկէ եւ կը համբուրէ զԱն-
նա) Պաշիկ մը տուր ինծի, օրիորդ :

ԱՄԵՆԲԸ. — Հա՛, հա՛, հա՛ :

Ան. — (Մերժելով) Հանդարտ կեցիր,
չարածճի :

ՊէԱ. — (Ծիծաղելով) Այո՛, Կատարինէ
հիմայ գաւառացի մանչ մըն է դարձած :

ՏԻՐ. — Մէկդի՛ հիմայ խեղկատակու-
թիւն : Աղջիկներ՛, նայեցէք զգեստս աղէ՞կ է :

ԵԻԳ. — Հապա իմի՞նս : (Իր վրայ կը
դառնայ)

Ան. — Հիանալի կերպով յարմարցուցեր
էք : Կեցցէ՛ք : Եւ ոչ կ'իմացուի անգամ թէ
տարազնիւ հին կտորներէ յարմարցուած է :
Բայց հիմայ փորձի սկսինք : Ամէն բանէ ա-
ռաջ պէտք է երգ մը երգենք : Կը խնդրեմ,
յարգելի գաւառացի երգչախումբ :

ԿԱՏ. ՏԻՐ. ՇԻԳ. (Կը շարունիմ: Կատա-
րինէ մէջտեղ ոտփի վրայ կը կենաց կամ սե-
ղանի մը ետեւը կը նստի եւ իր մանտօլինով
եւրգին կ'ընկերանայ)

ԱՆ. ՊԷԱ. (Բեմին մեկ կողմը կը կեանան, երգը մտիկ կ'ընեն կամ նոյնպէս մանտօլի-նով կամ ջութակով եւ կամ կիթառով կ'ըն-կեանան)

ԿԱՏ . ՏԻՐ . ԵԻՔ . (Կ'երգեն)

Բ. ՆՈՒԱԳ

1.

Էհէ՛յ, անցորդ, այս կողմ եկո՛ւր .

Այս ամառին ռժլր կ'երթաս ,

[illegible]

Այդպէս շուտ ո՞ւր կ'երթաս :

Ո՞ւր կ'երթաս, ո՞ւր կ'երթաս, ո՞ւր կ'երթաս,
 ո՞ւր կ'երթաս,

$U',$ հանգիւր, $w',$ հանգիւր, $n'z,$ $w',$ հանգիւր:

2.

Եկո՛ւր մեզի, անգին անցորդ,

Մեր հիւրն էս թանկագին

Եկո՛ւր դէզի ստուերին տակ ,

Տեղ ունիս մեր կողքին :

Մեր հիւրն էս թանկագին, թանկագին, թանկագին :

Մեր կողքին, մեր կողքին, ո՛հ, թանկադիրն :

3.

Մենք ալ նոր ենք նստեր հայի,

ԳԼԽԱՆՂԻՆ ըրթաղեր .

Եկո՛ւր անցորդ, քո Կոլրծքը ալ,

Թո՛ղ շոյեն մեղկ հովեր :

$$U'_L \text{ ከሠነዊት}'_P, \text{ ከረከ} :$$

ԱՆ. ԵՆ ՊԵԱ. — *Կեցցէ՛ք, շատ լաւ երգեցիք, ծափահարութեան արժանի էք: (Բեմին հետեւէն կը լսուին խաղաղանի շռուաչիւններ, զորոմբ կարելի է ձեւացնել պարզապէս ձեռքերն իրարու զարնելով)*

ԿԱՏ. — (Ականջ տնկելով) *Լուռ կեցէ՛ք, աղջիկհներ: (Դեպ ի պատուհանը կը վազէ) Կառք մը կու գայ դէպ ի մեզ:*

ՏԻՐ. — (Նմանապէս պատուհան վազելով) Ո՛վ Աստուած իմ: Մեր Օրիորդն է, Կառքէն վար կ'իջնէ:

ԵՒԳ. — (Մեծ անձկութեամբ) Ո՛չ, տէր
Խմ : Իսկ մենք այս տարազներով :

ԱՆ. — Հանդարտեցէ՛ք աղջիկներ. մի՛

խոռովիք ամենեւին: Եկէ՛ք, չուտով հնարք մը գտնենք:

ՊէԱ. — (Անձկուքեամբ) Իւրաքանչիւր վայրկեան կրնայ ներս մտնել:

ԱՆ. — Ո՛չ, ո՛չ, անմիջապէս չի կրնար ներս մտնել. որովհետեւ ծեր, խուլ Մարիամը դուրս զրկած ենք: Ո՞վ կը հաճի երթալ դուռը բանալ:

ՊէԱ. ԿԱՏ. ՏԻՐ. ԵԻԳ. (խառնիխուռն) Ես չէ. Ես չէ. Ես չէ: Ես ալ չէ:

ԱՆ. — Սպասեցէք. հանճարեղ դադափար մը ունեցայ:

ԱՄԷՆԻՔԸ. — Ի՞նչ, Աննիկ, չուտ ըսէ, արագ ընենք:

ԱՆ. — (Անապարանքով) Ինծի նայեցէ՛ք, հիմայ ճիշդ յարմար ժամանակն է: Պէտք է Օրիորդին ցոյց տանք, որ մենք ալ կատակախաղի կամ թատերախաղի տաղանդ ունինք: Դո՛ւն, Պէաթրիս, դուն հիանալի կերպով կրնաս ձեւացնել մեր ծեր Մարիամը: Շուտ սա չալը վրադ անցուր: (Պէաթրիսին ուսերուն վրայ մութ գունով սեղանի ծածկոց մը կը դնէ, եւ զայն գնդասեղով մը կուրծքին վրայ կը հաստատէ) Հա՛, հիմայ եղաւ: Շուտ դուրսդ անցուր Մարիամին խոշոր փեղոյրը:

(Պահարանէ մը փեղոյր մը կը հանէ) Կը տեսնե՞ս, հիմայ դուն ճիշդ խուլ Մարիամ եղար:

ՊէԱ. — (Անձկուքեամբ) Բայց Օրիորդը զիս անպատճառ պիտի ճանչնայ:

ԱՆ. — Անհոգ եղիր. Օրիորդը ահնոց չունի:

ՏԻՐ. — Ո՛չ, ահնոց չունի. Ի՛մ քովս է ահնոցը: (Կը ցուցնէ)

ԿԱՏ. — Ա՛խ, Ի՞նչ պիտի ըլլանք:

ՏԻՐ. եւ ԵԻԳ. — (Միասին) Մենք Ի՞նչ պիտի ներկայացնենք ուրեմն:

ԱՆ. — Քիչ մը վերջը կ'իմանաք: Ես Օրիորդին կը մեկնեմ: (Զգեստի պահարանը կ'երթայ, կանացի երկայն վերարկու մը վրան կ'առնէ, գլուխը՝ լայն ժապաւէններով մեծ գլխարկ մը կը դնէ) Ահա՛ եղաւ: (Դուրսը դուռը կը զարնուի) Օհօ՛. զանգակի առաջին ազդանշան: Ներկայացումը պիտի սկսի անմիջապէս: (Դուռը աւելի զօրաւոր կը զարնուի) Երկրորդ ազդանշան: Պէաթրիս, ո՛հ ո՛չ, սխալեցայ, Մարիամ, չուտով դուռը բաց:

ՊէԱ. — (Դուռը բանալու գացած ժամանակ) Ա՛խ, սիրտս. տեսնէք, Ի՞նչպէս կը զարնէ: (Կը մեկնի)

Ան. — Աղջիկներ, քիչ մը ետ քաշուեցէ՛ք. եւ ամէն ըրածիս հաւանութիւն յայտնեցէ՛ք:

ԿԱՏ. — Ո՛հ, երանի՛ թէ յաջողէինք:

ՏԻՐ. — Օրիորդին ա՛յսչափ կարճատես ըլլալը բարերարութիւն մըն է:

ԵԻԳ. — Ո՛հ, շատ հետաքրքիր եմ իմանալու թէ՛ ի՞նչ վերջ պիտի ունենայ:

ՊԷԱ. — (Հարցնելով) Ո՞վ է դուրսը:

ՕՐ. — (Դուրսէն) Դո՞ւն ես, Մարիա՛մ. ի՞նչ է պատահեր ձայնիդ: Կ'երեւայ թէ մսեր ես: Բա՛յ, բա՛յ, ես եմ, Մարիա՛մ:

ՊԷԱ. — (Դուռը բանալով) Բարով եկաք, Օրիորդ, բարով եկաք:

Ան. — (Ցած ձայնով) Լռեցէ՛ք, Օրիորդը կու գայ:

ՊԷԱ. — (Ճիգեր կ'ընէ ծեր, խուլ Մարիամը ձեւացնելու. երկուքը միասին ներս կը մտնեն) Այո՛, այո՛: Շատ ցուրտ է այսօր: (Հագալով) Հըմ, հըմ: Միշտ ալ ականջիս կը գարնէ: Գիտցէ՛ք, Օրիորդ, շատ անգամ ամէն բան ձիւղ չեմ լսեր, բայց առաջ, ա՛խ, առաջ — այո՛ — այն ատեն շատ աղէկ կը լսէի: (Կը հագայ)

ԿԱՏ. — (Ցած ձայնով Աննային) Չի՛չ մեր ծեր Մարիամին պէս կը խօսի:

ՏԻՐ. եւ ԵԻԳ. — (Պէաքիսի վրայ նայելով կը գուարանան)

ՕՐ. — Շատ լաւ: Եկո՛ւր նայիմ, ա՛ն ասոնք: (Պէաքիսին կ'երկնցնէ վերաբերուն եւ գլխարկը, բայց կարճատես ըլլալով՝ իրերը միշտ հակառակ ուղղութեամբ) Ա՛ն ասոնք նայիմ. ո՞ւր ես Մարիամ:

ՊԷԱ. — Հոս եմ, հոս, Օրիորդ: Ա՛խ, սիրելի Օրիորդս, այսօր դարձեալ բան մը չէք տեսներ:

ՕՐ. — Այո՛, ակնոցս կորսնցուցեր եմ. պիտի ստիպուիմ նոր մը գնել:

ՊԷԱ. — Ո՛հ, ո՛հ, Օրիորդ, Ձեր ակնոցը հոս էք թողեր. օրիորդ Տիրուհին գտած եւ պահած է:

ՏԻՐ. — (Ցած ձայնով) Ապո՛ւշ քեզի՛. ձայնդ քաջ է:

ՕՐ. — Օ՛խ, ապրի Տիրուհիս. չուտ ոտուր նայիմ ակնոցս, Մարիա՛մ:

ՊԷԱ. — (Այնպէս կը ձեւացնէ իբրեւ թէ Օրիորդին ըսածը չէ հասկցած) Այո՛, այո՛, տակաւին բաւական լուսաւոր է:

ՕՐ. — (Զօրաւոր ձայնով) Ակնոցս կ'ուղեմ. ըսէ՛ Տիւրիւկին, թող բերէ:

ՊէԱ. — Ի՞նչ. ո՞ր տիւտիւկը:

ՕՐ. — (Բարկացած, շատ բարձր ձայնով) Օ՛Ք, ակնոցս Տիւրիւկը կամ Տիւրուհի'ն բերէ ըսի. ուստի՞ հանեցիր տիւտիւկը: Գնա՛ աշակերտուհիներս հո՛ս կանչէ:

ՊէԱ. — Աշակերտուհիներ՞ըլ ... Հա՛, հասկցայ: Բայց անոնք տունը չեն, պարտէզն են, իրենց սովորական պտոյտը կ'ընեն:

ՕՐ. — Շատ ցաւալի բան է այս: Մինչեւ որ անոնք գան, ես առանց ակնոցի՞ պիտի մնամ:

ԱՆ. — (Ցած ձայնով) Մեր գործին աղէկ կու գայ:

ՕՐ. — (Պէաթրիսին) Ո՞վ է հիմայ խօսողը:

ԱՆ. — (Շուտով առջեւը ելլելով, շինծու ձայնով խօսելով) Ես եմ խօսողը: Յրտաւուրթեան հետեւանօք հարբուխ եմ եղած: Անշուշտ պատիւ ու հաճոյքն ունիմ վարժարանին տեսչուհի Օրիորդին հետ խօսելու:

ՕՐ. — Այո՛, ե՛ս եմ այս հաստատուրթեանս տեսչուհին: Ինչո՞վ կրնամ Ձեզի ծածայել:

ԱՆ. — Ոչ, ծառայելու վրայ չէ խօսքս: Ես սա վարը (մատով կը ցուցնէ) բնակող Աբրահամ Աղային կողակիցն եմ: Շատ հաւանական է, որ զիս եւ բնակած տունս տեսած ըլլաք, չէ՞:

ՕՐ. — Դժբախտաբար ո՛չ, տիկին:

ԱՆ. — Բայց ես իրապէս շատ կը զարմանամ, Օրիորդ, որ դուք չէք ճանչնար Աբրահամ Աղան եւ մեր երկու գողտրիկ աղջիկները. աշխարհ ամենայն կը ճանչնայ զմեզ: Ինչ որ է. հիմայ ես երկու աղջիկներս բերած եմ ձեր վարժարանը դնելու. երկուքն ալ բաւական ուշիմ են եւ կը յուսամ թէ Ձեր լիուլի գոհունակութեան պիտի արժանանան: (Ետեւը կը դառնայ) Ինծի նայեցէ՛ք, Վարդուհի՛, Ջարուհի՛, եկէ՛ք, մի՛ քաշուիք:

ՕՐ. — (Պէաթրիսին) Մարիամ՛, տիկիննին եւ օրիորդներուն աթոռ հրաճցուր:

ՊէԱ. — Շատ լաւ:

ԱՆ. — Տեսէ՛ք, Օրիորդ տեսչուհի, ասիկա Վարդուհի կը կոչուի, իսկ մէկալը Ջարուհի: (Կատարիմէն ցուցնելով) Ասիկա ալ Յովսէփն է, բայց զպրոց մտնելու համար չէ եկած, հապա մեզի ընկերանալու համար: Մանչս իր քոյրերը շատ կը սիրէ: Ատոնք

երեքորեակ են, անոր համար զիրար չափա-
զանց կը սիրեն: Կարծեմ այս աղջիկները
գալրոց ընդունելու Ձեր կողմանէ դժուարու-
թիւն մը չկայ: Ինչ որ է պարտքերնիս, մէկ
անգամով կը վճարենք:

ՕՐ. — Ասոր վրայ ամենեւին տարակոյս
չունիմ. սակայն ներեցէք, որ աղջիկները
փոքրիկ քննութենէ մը անցընեմ:

ԱՆ. — Շատ շնորհակալ կ'ըլլամ: Հրամ-
սեցէ՛ք:

ՕՐ. — Ինծի նայեցէ՛ք, սիրելի աչակեր-
տուհիներս, Վարդուհի եւ Զարուհի. խըն-
դրեմ, ըսէ՛ք ինծի, քանի մը խօսքով թէ
մինչեւ ո՛ւր յառաջացած էք Թուաբանու-
թեան, Վայելչագրութեան, Աշխարհագրու-
թեան եւ Պատմութեան մէջ: (Ինչ մը դա-
դարէ վերջը) Մի՛ վախնաք, աղջիկներս:
Ըսէ՛ք նայիմ:

ԱՆ. — Շատ ամէկոտ են. պիտի չկարե-
նան պատասխան տալ, ո՛չ Վարդուհին եւ ո՛չ
ալ Զարուհին: Եթէ կը հաճիք, թոյլ տուէք
որ ես ընեմ հարցումը. իսկ դուք, Օրիորդ,
մտիկ ընէիք:

ՕՐ. — Շատ լաւ, դո՛ւք ըրէք հարցումը,
եւ ես մտիկ ընեմ:

Գ. ՆՈՒԱԳ

ԱՆՆԱ

Օ՛ն, շուտ ըսէ՛ք ինձ, դո՛ւք, աղջիկներ,
Մինչեւ հիմայ ի՞նչ էք սորվեր:
Ըսէ՛ տեսեմ նախ, դո՛ւն, Վարդուհի,
Որ աւելի ես խելացի:

ՎԱՐԴՈՒՀԻ

Այսպէս սեւ նշաններ գետի՛ն անցնին,
Ի՞նչ հոգ ընել դրբի մասին.
Թէեւ չեմ գիտեր գրել իմ անուն,
Բայց կը ճըղեմ ճանճէն սիրուն:

ԱՆ. ՏԻՐ. ԿԱՏ. ԵԻԳ. (միասին)

Այսպէս հանճար՝
Զըկայ աշխարհ.
Այս՝ չէ կատակ.
Շա՛տ են ատակ:

ԱՆՆԻԿ

Փոքրիկ Զարուհի, հիմայ ալ դուն.
Դուն կը սիրես Թուաբանութիւն,
Գրէ՛ թուղթի վրայ քանի մը թիւ,
Եւ նոյնհետայն ըրէ՛ հաշիւ:

2974-61

ԶԱՐՈՒՀԻ

Եթէ գիտնայի ընեւ հաշիւ,
 Ինչո՞ւ տայի ես դրամ անթիւ.
 Եւ լըքած թողած խաղ ու կատակ,
 Գայի նըստիլ այս յարկին տակ:

ԱՆ. ՏԻՐ. ԿԱՏ. ԵԻԳ. (միասին)

Այսպէս հանճար
 Ձըկայ աշխարհ.
 Այս՝ չէ կատակ.
 Շա՛տ են ատակ:

ԱՆՆԻԿ

Հիմայ դուն Յովսէփի, ինձ մօտ եկուր.
 Դէմքդ սիրուն է, մաղերդ դանդուր.
 Վէպ ու զըրոյցներ շատ գիտես դուն,
 Պատմէ մէկ հատ, համով նաշխուն:

ՅՈՎԱՅԻՍ

Երբ սաստիկ յոգնած՝ շատ իրիկուն,
 Կ'երթամ պառկիլ, քաշելու քուն,
 Իմ սիրելի մամս ամէն գիշեր,
 Նըստած՝ պատմէ հի՛շն հէքեաթներ:

ԱՆ. ՏԻՐ. ԿԱՏ. ԵԻԳ. (միասին)

Այսպէս հանճար,
 Ձըկայ աշխարհ.

Այս՝ չէ կատակ.

Շա՛տ են ատակ:

ԱՆՆԻԿ

Քանի ձեր միտքը ճոխ է այսքան
 Միւս կողմանէ կատակաբան,
 Պատմեցէ՛ք գետէն, սարէն ձորէն,
 Ինչ որ գըրքեր կը սորվեցնեն:

ՏԻՐ. ԿԱՏ. ԵԻԳ. (միասին)

Թէ ձորեր լեռներ, շատ գետեր կան,
 Գիտենք առանց տեղւոյ անուան.
 Աշխարհագրութիւնն է շատ համեղ,
 Բայց գծուար պահէլ՝ անուն եւ տեղ:

ԱՆ. ՏԻՐ. ԿԱՏ. ԵԻԳ. (միասին)

Այսպէս հանճար,
 Ձըկայ աշխարհ.
 Այս՝ չէ կատակ.
 Շա՛տ են ատակ:

ՕՐ. — Այս պատասխաններէն ես դժուարաւ գոհ կընամ քնալ: Այս աղջիկներն ամենեւին իսկ տաղանդ չունին:

ԱՆ. — Ի՞նչ կ'ըսէք: Տաղանդ չունի՞ն:
 Խնդրեմ քիչ մը մտիկ ըրէք: (Տիրուհիին)

Վարդուհի, Օրիորդ տեսչուհիին տո՛ւր իր
աղնոցը:

ՏԻՐ. — (Ակնոցը տեսչուհիին տալով)
Հրամմեցէ՛ք: (Խոնարհութիւն ընելով)

ՕՐ. — (Զարմացած) Իմ աղնո՞ցս: Ձեր
ձեռքին մէ՞ջ... Վերջապէս պիտի կարենամ
տեսնել: (Ակնոցը կը դնէ)

ԱՆ. — (Բնական ձայնով) Օրիորդ, Ձեր
աշակերտուհիները կընա՛ն եղեր ուրեմն թա-
տերախաղի համար քիչ մը տաղանդ ունե-
նալ:

ՕՐ. — (Ասշահար) Ձեմ հասկնար. ի՞նչ
կ'ուզես ըսել:

ԱՆ. — Կ'ըսեմ որ դուք հաճեցաք ներկայ
գտնուիլ փոքր թատերախաղի մը փորձին,
զոր մենք ինքնահաւան աղջիկներս, Ձեր բա-
ցակայութեան ատեն յարմարեցինք: (Վե-
րաբերուի եւ փեղկալով վար կ'անցնէ)

ՕՐ. — Աննա՛, դո՞ւն ես:

ԱՆ. — Այո՛, ես եմ, եւ ահա (մէկալնեքը
ցոյց տալով) Կատարինէն՝ իբրեւ սերուն
Յովսէփ, Տիրուհին՝ իբրեւ խորամանկ Վար-
դուհի, Եւգինէ՛ իբրեւ խելօք Զարուհի, եւ
Պէաթրիս՝ իբրեւ մեր բարի, ծեր, խուլ Մա-
րիամը:

ԱՄԷՆՔԸ. — Հա՛, հա՛, հա՛:

ՕՐ. — Ո՛հ, դուք կերպարանաւորիս աղ-
ջիկնե՛ր: Ձիս այսպէս կը խաբէք, հէ՛:

ԱՄԷՆՔԸ. — Ներեցէ՛ք, թողութիւն
տուէ՛ք, սիրելի Օրիորդ:

ՕՐ. — (Ծիծաղելով) Լա՛ւ, կը ներեմ
ձեզի սիրայօժար, արդէն ես ալ ինքնին շատ
զուարթ եմ եւ ուրախ: Գիտէ՞ք ինչու: Իմ
յանկարծական ճամբորդութիւնս առանձինն
նպատակ մ'ունէր: Աղջիկներս, նշանուեցայ
ես:

Ամէնքը. — Հուրբա՛: Մեր Օրիորդը նշա-
նուեր է. ի՞նչ ուրախութիւն: Սրտանց կը
չնորհաւորենք, Օրիորդ:

ԱՆ. — Օրիո՛րդ, Ձեր ամուսնութեան
առթիւ այնպիսի հանդիսական ներկայացում
մը պիտի տանք, որ ամէն մարդ պիտի հիա-
նայ, պիտի սքանչանայ:

ԱՄԷՆՔԸ. — (Ոգեւորուած) Այո՛, այո՛:
Կեցցէ՛ մեր Օրիորդ տեսչուհիին: (Ամէնքը
կարգաւ Օրիորդին ձեռքը կը սեղմեն ճշմո-
տութիւն շնորհաւորելով)

Դ. ՎԵՐՋԱՆՈՒԱԳ

ԱՆՆԻԿ

Ի՛նչ ցընծութիւն եւ խիւղ, ո՛վ դուք աղջիկ-
ներ,
Այսօր. նըշանուած է աղնիւ Օրիորդ մեր:

ԱՄԷՆՔԸ

Օ՛ն մաղթենք, դե՛հ, աղջիկներ,
Տարիներ երջանկաբեր.
Հեռու վիշտ
Յանդ եւ միշտ
Այո՛, ցանդ եւ միշտ:

ՏԻՐՈՒՀԻ

Փաստաբան թէ ըսպայ
Գործի պաշտօնեայ
Եւ բըժիշկ, ծովակալ,
Պիտ՝ դան մեզ ձեռք տալ:

ԱՄԷՆՔԸ

Թրալալա, Թրալալա:

ԿԱՏԱՐԻՆԵ

Մե՛ծ է մեր նըպատակ,
Մե՛ծանք մայր ունեք.
Անմահ է մայրն բարի,
Մայրը չնորհալի:

ԱՄԷՆՔԸ

Թրալալա, Թրալալա:

ԵՒԳԵՆԵ

Այսպէս մենք աղջիկներ,
Յուսանք անվեհեր,
Ապրիլ դո՛հ, երջանիկ
Գո՛հ ու երջանիկ:

ԱՄԷՆՔԸ

Թրալալա, Թրալալա:

ՀՀ Ազգային գրադարան

NL0372264

13478

ՇԱՐ ԹԱՏՐԵՐԳԱԿԱՆ

1. Թշնամութիւն եւ Հաշտութիւն

Խառն խումբի համար:

2. Պանդոկի գողը

Մանչերու համար:

3. Սպիտակ տափատը կամ Ակամայմարգիկը

Խառն խումբի համար:

4. Թատերափորձ մը (մամլոյ տակ)

Աղջիկներու համար: